

Jaromír Kryš

Konfigurace v prostoru A_{mk} odvozené užitím konfigurací v prostoru A_k

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 103 (1978), No. 3, 244--249

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/117980>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1978

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

KONFIGURACE V PROSTORU A_{mk} ODVOZENÉ UŽITÍM KONFIGURACÍ V PROSTORU A_k

JAROMÍR KRYS, Hradec Králové

(Došlo dne 30. června 1976)

Úvod. V tomto článku nejdříve vytvoříme pomocí prostoru A_k (afinní bodový prostor, jehož zaměření je vektorový prostor dimenze k nad tělesem reálných čísel) jistý model prostoru A_{mk} . Potom odvodíme konfigurace v A_{mk} pomocí konfigurací v A_k . Práce je pokračováním resp. zobecněním prací [1] a [2].

Model A_{mk} . Necht' $A_k = \{A, Z_k, \varepsilon\}$ je model afinního bodového prostoru dimenze k (A je neprázdná množina, Z_k je vektorový prostor dimenze k a ε přiřazení, které musí existovat mezi A a Z_k). Uvažujme m -členný kartézský součin $A \times A \times \dots \times A = A'$, tj. množinu všech uspořádaných m -tic prvků množiny A . Stručně naznačíme základní myšlenky důkazu, že množina těchto m -tic je při vhodně zavedených operacích modelem afinního prostoru dimenze mk . Nejdříve zavedeme označení: $B = [B_1, B_2, \dots, B_m]$ a $\mathcal{U} = (\mathcal{U}_1, \mathcal{U}_2, \dots, \mathcal{U}_m)$, kde $B \in A'$, $B_i \in A$ pro $i = 1, 2, \dots, m$, $\mathcal{U} \in Z_k \times Z_k \times \dots \times Z_k$ (m -členný kartézský součin), $\mathcal{U}_i \in Z_k$ pro $i = 1, 2, \dots, m$. Bod B_i budeme nazývat i -tý obraz bodu B a právě tak vektor \mathcal{U}_i je i -tý obraz vektoru \mathcal{U} pro $i = 1, 2, \dots, m$. V A_k zvolíme uspořádanou m -tici bází: $\bar{O}_i = \{O_i, \mathcal{U}_{1i}, \mathcal{U}_{2i}, \dots, \mathcal{U}_{ki}\}$, pro $i = 1, 2, \dots, m$. Bodu $B = [B_1, B_2, \dots, B_m]$ přiřadíme mk -tici čísel tak, že čísla na místech $ik, ik + 1, \dots, ik + (k - 1)$ jsou souřadnice bodu B_i v bázi \bar{O}_i (opět pro $i = 1, 2, \dots, m$). Každé uspořádané mk -tici čísel (reálných) přiřadíme bod, jehož i -tý obraz má za souřadnice v \bar{O}_i čísla na místech $ik, ik + 1, \dots, ik + (k - 1)$. Zřejmě tedy existuje prosté zobrazení mezi množinou A' a množinou všech uspořádaných mk -tic čísel — označme ji P_{mk} . Víme, že množinu P_{mk} můžeme při vhodném zavedení příslušných operací uvažovat jako aritmetický model afinního prostoru dimenze mk , tj. A_{mk} . Nyní zavedeme, že vektory sčítáme tak, že sečteme příslušné obrazy a podobně vektor a bod sečteme tak, že sečteme příslušné obrazy. Je zřejmé, že uvažované prosté zobrazení mezi A' a P_{mk} takto zavedené operace zachovává a je tedy izomorfní. Lze tedy A' uvažovat jako model bodového prostoru dimenze mk , jehož zaměření je vektorový prostor dimenze mk nad tělesem

reálných čísel. Označíme: $A_{mk} = \{A' = A_k \times A_k \times \dots \times A_k, Z_k \times Z_k \times \dots \times Z_k, \varepsilon\}$ a také stručněji $A_{mk} = A_k \times A_k \times \dots \times A_k$.

Nyní uvážíme co vyplní resp. jak se interpretují podprostory prostoru A_{mk} . Platí zřejmě, že každý podprostor prostoru A_{mk} je uspořádaná m -tice množin prostoru A_k (i -tou množinu tvoří i -té obrazy). Přenecháme čtenáři, aby dokázal, že zřejmě uvažované množiny jsou podprostory prostoru A_k . Označíme: $A_s = [A_{1i_1}, A_{2i_2}, \dots, A_{mi_m}]$, kde A_s je podprostor prostoru A_{mk} dimenze s , A_{ji_p} jsou podprostory prostoru A_k , přičemž první index, tj. j ($j = 1, 2, \dots, m$) určuje, kterým obrazem daného A_s je A_{ji_p} , a druhý index, tj. i_p , určuje rozměr podprostoru A_{ji_p} (zřejmě $p = 1, 2, \dots, m$, avšak číslo i_p je číslo z množiny $\{0, 1, \dots, k\}$ a čísla i_p a $i_{p'}$, kde $p \neq p'$, nemusí být různá).

Pro naše účely, tj. hledání konfigurací, nepotřebujeme znát všechny možné typy podprostorů prostoru A_{mk} a proto uvážíme jenom „připustné“ podprostory.

Věta 1. Každou uspořádanou m -tici podprostorů $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, \dots, A_{mi_m}]$ prostoru A_k , přičemž platí $i_1 + i_2 + \dots + i_m = s$, kde $s < mk$ a $i_p = 0, 1, \dots, k$ můžeme uvažovat jako podprostor $A_s \subset A_{mk}$.

Důkaz. Zvolíme-li bázi zaměření podprostoru A_{ji_p} , vektory $\mathcal{U}_{j1}, \mathcal{U}_{j2}, \dots, \mathcal{U}_{ji_p}$, potom zaměření A_s můžeme určit vektory: $(\mathcal{U}_{11}, \emptyset, \dots, \emptyset), (\mathcal{U}_{12}, \emptyset, \dots, \emptyset), \dots, (\mathcal{U}_{1i_1}, \emptyset, \dots, \emptyset), (\emptyset, \mathcal{U}_{21}, \emptyset, \dots, \emptyset), (\emptyset, \mathcal{U}_{22}, \emptyset, \dots, \emptyset), \dots, (\emptyset, \mathcal{U}_{2i_2}, \emptyset, \dots, \emptyset), \dots, (\emptyset, \emptyset, \dots, \emptyset, \mathcal{U}_{j1}, \emptyset, \dots, \emptyset), (\emptyset, \dots, \emptyset, \mathcal{U}_{j2}, \emptyset, \dots, \emptyset), \dots, (\emptyset, \dots, \emptyset, \mathcal{U}_{ji_p}, \emptyset, \dots, \emptyset), \dots, (\emptyset, \emptyset, \dots, \emptyset, \mathcal{U}_{m1}), (\emptyset, \dots, \emptyset, \mathcal{U}_{m2}), \dots, (\emptyset, \dots, \emptyset, \mathcal{U}_{mi_m})$

Zavedeme ještě: $\mathcal{U}_{ji_p} = \emptyset$ (\emptyset je nulový vektor A_k) právě když $i_p = 0$. Nyní je zřejmé, že zaměření prostoru A_s je určeno právě $i_1 + i_2 + \dots + i_m$ lineárně nezávislými vektory a uvažovaný A_s má dimenzi s

Konfigurace v A_{mk} odvozené pomocí konfigurací v A_k .

Příklad. V rovině A_2 je dána konfigurace K typu $(9_3, 9_3)$ Odvoďte v prostoru $A_6 = A_2 \times A_2 \times A_2$ konfigurace K_i pomocí konfigurace K .

Řešení I. a) Bodem konfigurace K_1 je uspořádaná trojice bodů konfigurace K — je jich zřejmě $9^3 = 729$.

b) Přímkou konfigurace K_1 je uspořádaná trojice $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, A_{3i_3}]$, přičemž právě jedno $i_p = 1$ a ostatní dvě jsou rovna nule; A_{ji_p} je prvek konfigurace K . Všech přímek K_1 je $9 \cdot 81 \cdot 3 = 2187$, neboť v K je 9 přímek a 81 různých uspořádaných dvojic bodů a každá přímka může být prvním, druhým resp. třetím obrazem. Na každé přímce v K_1 leží zřejmě právě tři body z K_1 .

c) Rovinou konfigurace K_1 je uspořádaná trojice podprostorů konfigurace K : $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, A_{3i_3}]$, přičemž právě jedno $i_p = 0$ a ostatní dvě jsou rovny jedné. Všech rovin v K_1 je $81 \cdot 9 \cdot 3 = 2187$, neboť existuje 81 uspořádaných dvojic přímek, bodů je 9 a každý z nich může být 1., 2., 3. obrazem. Nechť $[ABC, EFG, H]$ je rovina

konfigurace K_1 , jejíž první obraz je přímka obsahující body A, B a C konfigurace K , druhý obraz přímka obsahující body E, F a G a konečně třetí obraz je jediný bod H . Tato rovina zřejmě obsahuje těchto dvě bodů: $[A, E, H]$, $[A, F, H]$, $[A, G, H]$, $[B, E, H]$, $[B, F, H]$, $[B, G, H]$, $[C, E, H]$, $[C, F, H]$, $[C, G, H]$. Dále tato rovina obsahuje těchto šest přímek: $[A, EFG, H]$, $[B, EFG, H]$, $[C, EFG, H]$, $[ABC, E, H]$, $[ABC, F, H]$ a $[ABC, G, H]$. Toto platí zřejmě pro každou rovinu.

d) Trojrozměrným prostorem konfigurace K_1 je uspořádaná trojice $[A_{11}, A_{21}, A_{31}]$, tj. uspořádaná trojice přímek konfigurace K – je jich zřejmě $9^3 = 729$. V každém trojrozměrném prostoru leží 27 bodů, neboť daný trojrozměrný prostor lze např. vyjádřit ve tvaru $[ABC, EFG, HKM]$ a zřejmě počet bodů tohoto prostoru je roven trojnásobku počtu bodů obsažených v rovině. Právě tak v tomto trojrozměrném prostoru leží 27 přímek. $[ABC, E, H]$, $[ABC, E, K]$, $[ABC, E, M]$, $[ABC, F, H]$, $[ABC, F, K]$, $[ABC, F, M]$, $[ABC, G, H]$, $[ABC, G, K]$, $[ABC, G, M]$ a obdobně dostaneme devět přímek s konstantní přímkou EFG a právě tak devět přímek s přímkou HKM . Zřejmě v každém tomto prostoru leží devět rovin.

e) Čtyřrozměrným prostorem konfigurace K_1 je uspořádaná trojice $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, A_{3i_3}]$ podprostorů konfigurace K , přičemž právě jedno $i_p = 2$ a ostatní dvě jsou rovny jedné. Všech uspořádaných dvojic přímek je 81 a rovina může být prvním, druhým resp. třetím obrazem daného prostoru – tedy všech čtyřrozměrných prostorů konfigurace K_1 je právě $81 \cdot 3 = 243$. V každém čtyřrozměrném prostoru leží 81 bodů; je to devítinásobek počtu bodů ležících v rovině. Nechť daný čtyřrozměrný prostor je $[ABC, EFG, ABCEFGHKM]$. V tomto prostoru leží 27 přímek s konstantním prvním obrazem ABC , 27 přímek s konstantním druhým obrazem EFG a 81 přímek, jejichž třetí obraz je přímka konfigurace K ; leží tedy v každém čtyřrozměrném prostoru 135 přímek. V každém čtyřrozměrném prostoru leží právě devět trojrozměrných prostorů – např. v uvažovaném prostoru $[ABC, EFG, ABCEFGHKM]$ leží jediné trojrozměrné prostory $[ABC, EFG, \dots]$, kde třetím obrazem je přímka konfigurace K a těchto přímek je právě devět.

f) Nadrovinou konfigurace K_1 je uspořádaná trojice $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, A_{3i_3}]$, přičemž právě jedno i_p je rovno jedné a ostatní dvě jsou rovny dvěma. Zřejmě těchto nadrovin je 27, neboť rovinou může být první a druhý obraz, první a třetí, druhý a třetí – zbývající obraz musí být vždy přímkou a těch je právě devět – tedy $3 \cdot 9 = 27$. V nadrovině leží 243 bodů, neboť je-li např. $[ABCEFGHKM, ABCEFGHKM, ABC]$, potom bodů ležících v tomto prostoru a majících za třetí obraz bod A je 81 a právě tak je 81 bodů s třetím obrazem v bodě B i C . Počet přímek obsažených v daném podprostoru je 567 a sice 81 přímek má za třetí obraz přímkou ABC , 243 má za první obraz přímkou a zbývající dva jsou body a 243 má druhý obraz přímkou a zbývající dva jsou body. V daném podprostoru leží celkem 405 rovin a sice 243 z nich má první a druhý obraz přímkou, 81 má první a třetí obraz přímkou a 81 má druhý a třetí obraz přímkou. Počet trojrozměrných prostorů ležících v nadrovině je zřejmě 81 a snadno spočítáme, že nadrovina obsahuje právě 18 čtyřrozměrných podprostorů.

Čísla na a pod hlavní diagonálou matice konfigurace K_1 jsme dostali v předcházející úvaze. Přenecháme čtenáři, aby ověřil správnost i ostatních čísel, přičemž nezapomeneme, že musí platit $a_{ss} \cdot a_{sk} = a_{ks} \cdot a_{kk}$ (je-li $s < k$, potom předcházející zápis čteme: počet s -rozměrných prostorů konfigurace násobený počtem k -rozměrných podprostorů procházejících daným s -rozměrným podprostorem je roven součinu s -rozměrných podprostorů obsažených v daném k -rozměrném prostoru s počtem všech k -rozměrných podprostorů dané konfigurace). Matice konfigurace K_1 :

$$\begin{bmatrix} 729 & 9 & 27 & 27 & 27 & 9 \\ 3 & 2187 & 6 & 9 & 15 & 7 \\ 9 & 6 & 2187 & 3 & 1 & 5 \\ 27 & 27 & 9 & 729 & 3 & 3 \\ 81 & 135 & 9 & 9 & 243 & 2 \\ 243 & 567 & 405 & 81 & 18 & 27 \end{bmatrix}.$$

Řešení II. a) Bodem, přímkou a nadrovinou nechť je v K_2 táž trojice jako v K_1 .

b) Rovinou konfigurace K_2 je uspořádaná trojice podprostorů konfigurace K : $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, A_{3i_3}]$, přičemž právě jedno $i_p = 2$ a ostatní jsou rovny nule. Uspořádaných dvojic bodů konfigurace K je právě 81 a rovina může být prvním, druhým resp. třetím obrazem dané roviny. Všech rovin konfigurace K_2 je tedy $81 \cdot 3 = 243$.

c) Trojrozměrným prostorem je uspořádaná trojice $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, A_{3i_3}]$, přičemž právě jedno $i_p = 0$, právě jedno $i_p = 1$ a právě jedno $i_p = 2$. Zvolíme-li např. rovinu jako první obraz, dostáváme $81 \cdot 2 = 162$ různých trojrozměrných prostorů; konfigurace K_2 obsahuje celkem $162 \cdot 3 = 486$ navzájem různých trojrozměrných prostorů.

d) Čtyřrozměrným prostorem konfigurace K_2 je uspořádaná trojice $[A_{1i_1}, A_{2i_2}, A_{3i_3}]$, přičemž právě jedno $i_p = 0$ a ostatní jsou rovny dvěma. Zřejmě všech těchto prostorů je 27.

Dostali jsme čísla na hlavní diagonále matice konfigurace K_2 a přenecháme čtenáři ověření správnosti ostatních čísel matice konfigurace K_2 :

$$\begin{bmatrix} 729 & 9 & 3 & 18 & 3 & 9 \\ 3 & 2187 & 1 & 8 & 2 & 7 \\ 9 & 9 & 243 & 6 & 2 & 6 \\ 27 & 36 & 3 & 486 & 1 & 4 \\ 81 & 162 & 18 & 18 & 27 & 3 \\ 243 & 567 & 54 & 72 & 3 & 27 \end{bmatrix}.$$

Řešení III. Bodem, přímkou, rovinou a nadrovinou v konfiguraci K_3 nechť je táž trojice jako v konfiguraci K_1 . Trojrozměrný a čtyřrozměrný prostor v konfiguraci K_3 nechť je táž trojice jako v konfiguraci K_2 . Snadno zjistíme, že konfigurace K_3 má matici:

$$\begin{bmatrix} 729 & 9 & 27 & 18 & 3 & 9 \\ 3 & 2187 & 6 & 8 & 2 & 7 \\ 9 & 6 & 2187 & 2 & 1 & 5 \\ 27 & 36 & 9 & 486 & 1 & 4 \\ 81 & 162 & 81 & 18 & 27 & 3 \\ 243 & 567 & 405 & 72 & 3 & 27 \end{bmatrix}.$$

Řešení IV. Necht' v konfiguraci K_4 je rovina a trojrozměrný prostor táž trojice jako v konfiguraci K_2 a ostatní prostory jsou stejné jako v konfiguraci K_1 . Dostáváme:

$$\begin{bmatrix} 729 & 9 & 3 & 18 & 27 & 9 \\ 3 & 2187 & 1 & 8 & 15 & 7 \\ 9 & 9 & 243 & 6 & 9 & 6 \\ 27 & 36 & 3 & 486 & 3 & 4 \\ 81 & 135 & 9 & 6 & 243 & 2 \\ 243 & 567 & 54 & 72 & 18 & 27 \end{bmatrix}.$$

Na předcházejícím příkladě jsme si ověřili, že zcela jednoduchým (avšak hodně pracným) způsobem můžeme pomocí konfigurace v A_2 odvozovat konfigurace v A_6 . Dále jsme viděli, že dostáváme celou řadu možností pro volbu „přípustných“ podprostorů. Ještě poznamenáme, že nelze volit všechny možné kombinace, např. čtyřrozměrný prostor jako v konfiguraci K_2 , ostatní jako v konfiguraci K_1 , neboť zvolený čtyřrozměrný prostor neobsahuje žádný trojrozměrný prostor.

Jedno z možných pokračování tohoto článku by bylo (tak jako v [2]), zcela obecně k dané konfiguraci najít matice příslušných konfigurací. Předcházejícím příkladem jsme ukázali, že tato práce by byla značně rozsáhlá a proto ukončíme tento článek obecnou větou.

Věta 2. *Necht' existuje v prostoru A_k konfigurace K . V prostoru $A_{mk} = A_k \times A_k \times \dots \times A_k$ uvažujme množinu podprostorů, pro které platí:*

1. *Jestliže A_j patří uvažované množině, potom $A_j = [A_{1i_1}, A_{2i_2}, \dots, A_{mi_m}]$, přičemž $A_{j_i} \in K$ a $i_1 + i_2 + \dots + i_m = j$.*

2. *Necht' A_j a A'_j jsou dva různé podprostory uvažované množiny a $A'_j = [A_{1i'_1}, A_{2i'_2}, \dots, A_{mi'_m}]$, potom v součtu $i'_1 + i'_2 + \dots + i'_m$ lze provést záměnu sčítanců tak, že platí $i_1 = i'_{j_1}, i_2 = i'_{j_2}, \dots, i_m = i'_{j_m}$.*

3. *Každý podprostor uvažované množiny má vlastní podprostory všech dimenzí náležející dané množině.*

Všechny podprostory s předcházejícími vlastnostmi určují konfiguraci (označme ji K_i) v prostoru $A_{mk} = A_k \times A_k \times \dots \times A_k$.

Důkaz. Je třeba dokázat, že každý s -rozměrný podprostor množiny K_i je incidentní vždy s tímž počtem k -rozměrných podprostorů množiny K_i . Každý s -rozměrný resp. k -rozměrný podprostor konfigurace K_i je uspořádaná m -tice jistých podprostorů konfigurace K . V konfiguraci K platí, že každý s' -rozměrný podprostor je incidentní s tímž počtem k' -rozměrných podprostorů. Z našeho příkladu a předcházející úvahy je vidět, že počet s -rozměrných podprostorů K_i incidentních s k -rozměrným podprostorem K_i vypočteme tak, že budeme vhodně násobit a sčítat čísla matice konfigurace K . Z vlastnosti 2) plyne, že počet těchto s -rozměrných podprostorů incidentních s daným k -rozměrným podprostorem bude vždy stejný.

Literatura

- [1] Jaromír Kryš: Konfigurace v čtyřrozměrném prostoru odvozené užitím rovinných konfigurací, Časopis pro pěstování matematiky roč. 100 (1975) str. 129—134.
 [2] Jaromír Kryš: O jednom modelu $2k$ -rozměrného prostoru, Časopis pro pěstování matematiky roč. 101 (1976) str. 20—27.

Adresa autora: 501 91 Hradec Králové, Orlické nábř. č. 1 (Katedra matematiky pedagogické fakulty).

Zusammenfassung

KONFIGURATIONEN IM RAUM A_{mk} , DIE MIT HILFE DER KONFIGURATIONEN IM RAUM A_k HERGELEITET SIND

JAROMÍR KRYS, Hradec Králové

Sei $A_k = \{A, Z_k, \varepsilon\}$ ein Modell eines affinen Punktraumes der Dimension k . Das m -gliedrige kartesische Produkt $A' = A \times A \times \dots \times A$ kann man als ein Modell des Raumes A_{mk} , d. h. des affinen Punktraumes der Dimension mk untersuchen. Ein Unterraum des Raumes A_{mk} ist ein geordnetes m -tupel der Unterräume des Raumes A_k . Es sei K eine Konfiguration in A_k . Dann kann man die Konfigurationen K_i in A_{mk} herleiten, wobei die Unterräume der Konfigurationen K_i passend gewählte geordnete m -tupel der Unterräume der Konfiguration K sind. Wenn diese Ergebnisse für ein Modell gelten, dann gelten sie für alle, d. h. die erwägten Konfigurationen existieren im affinen Raum gegebener Dimension.